

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LVII. Gregorii Papae I. Ad Constantivm Episcopvm
Mediolanensem. Promittit clericis Comanis ad vnitatem ecclesiae
redeuntibus possessionem Aurianam, licet in ea nullum ius habeant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

nis denuo tentari præsumatur admoneo. Sed si quando aliquem in ecclesia vestra sepeliri conceditis, siquidem parentes ipsius, proximi vel heredes pro luminaribus sponte quid offerre voluerint, accipere non vetamus. Peti vero aut aliquid exigi omnino prohibemus: ne, quod valde irreligiosum est, aut venalis fortasse, quod absit, dicatur ecclesia, aut vos de humanis videamini mortibus gratulari, si ex eorum cadaueribus studeatis quærere quolibet modo compendium. Alias vero causas, quas prædictæ Nereidæ est complexa petitio, hortamur ut aut pacifica, si fieri potest, ordinatione definias, aut certe in deputatum a nobis iudicium personam instructam dirigere non omittas; quia ad hoc Redemptum defensorem nostrum præsentium portitorem illic direximus, ut & partes in iudicio obseruare compellat, & executionis suæ instantia ad effectum quæ fuerint iudicata perducat.

EPISTOLA LVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CONSTANTIVM EPISCOPVM MEDIOLANENSEM.

Promittit clericis Comanis ad unitatem ecclesiæ redeuntibus possessionem Aurianam, licet in ea nullum ius habeant.

Gregorius Constantio episcopo Mediolanensi.

* al. Cu-
menis, LATOR E præsentium communi filio Euentio diacono, qui fraternitatis vestræ nobis scripta detulit referente cognouimus, clericos ecclesiæ * Comensis, quos sacerdotali studio reuerti ad unitatem ecclesiæ monuistis, respondeisse, non sibi talem a vobis affectum impendi, ut ad hoc redire caritate suadente præualeant, afferentes res diuerfas suas iniuste ab aliis, inter quos & a nostra ecclesia possessionem quæ villa Auriana dicitur, detineri. Nos quidem sanctitatis vestræ sollicitudinem omnino laudauimus; quia quod vos oportuit facere minime neglexistis. Sed nec nos prædictam possessionem, si eis iure competit, etiam si ad communionem forte reuerti distulerint, contra rationis ordinem patimur detineri, sed eam cognita volumus veritate restituui. Si vero ad unitatem ecclesiæ, quod

Concil. Tom. 13.

Qqqq ij

optamus , Deo se inspirante conuerterint , etiamsi nihil illis competit , eam illis parati sumus concedere . Nam nulla occasione excusare se volumus , quos ad matris ecclesiæ sinum redire desiderabiliter expectamus . De hortis vero quos in capitulare transmiso ex substantia tali ecclesiæ vestræ competere signastis , vel prædictus vobis portitor indicabit , vel in subsequenti illuc personam transmittemus , cui inter alia curabimus euidenter iniungere , vt veritatem congrua indagatione cognoscat , & quidquid iustum fuerit faciat . Nam nos qui alias contristare contra æquitatem non patimur , multo magis vos , quos valde diligimus , tristes relinquere non valemus . De aliis autem causis , quale nostrum ad singula sit responsum , supradicti communis filii relatione cognoscetis . Scripta vero ad dilectissimum filium nostrum Anatolium diaconum pro commendatione hominum vestrorum , sicut voluistis , fecimus .

EPISTOLA LVIII.

G R E G O R I I P A P Æ I.

AD ANATOLIVM DIACONVM
CONSTANTINOPOLITANVM.

Homines Constantii episcopi commendat.
Gregorius Anatolio diacono Constantinopolitano.

REVERENDISSIMVS frater & coepiscopus noster Constantius suos homines illuc pro ecclesiæ suæ utilitatibus festinans transmittere , tuæ eos dilectioni voluit commendari . Proinde in quantum , Deo iubente , potueris , eis salua ratione , vbi necesse fuerit , concurras , atque solatum feras ; quatenus dum tua fuerint , sicut dignum est , opitulatione suffulti , & ipsi illic minus valeant laborare , & prædictus frater noster ecclesiæ suæ melius utilitates adiutas , te suffragante , cognoscat .